

Kız ve Küçük Valabi

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Valabi

Aysel Banu YAVUZAL

Maya kırmızı sırt çantası zıplayarak yaban hayatı koruma merkezine giden patıkada seke seke yürüyordu. Yaprak desenli sarı tişörtü güneş ışığında pırıl pırıl parlıyordu. Hayvanları her şeyden çok severdi. Bugün valabilleri yakından görecekti! Gümüş saçlı, geniş kenarlı şapkalı uzun boylu bir korucu kapıdan el salladı. "Hoş geldin, Maya! Ben Korucu Dot. Maceraya hazır mısın?"

Korucu Dot, Maya'yı yapraklarla çevrili bölmelerin arasından geçirdi. "Koruma merkezimiz yaralı ya da annesiz kalmış hayvanları kurtarır ve onlara bakar," dedi. Maya'nın koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. Sessiz bir bölmenin önünde durdular. İçeride, yumuşak gri-kahverengi tüylü ve krem rengi göbekli küçük bir valabi başını uzattı. Uzun kuyruğu sallanıyordu. "Bu yavru tek başına bulunmuş," dedi Dot yumuşak bir sesle. "Güçlenmesine yardım ediyoruz."

Küçük valabinin belinde yumuşak mavi kumaştan bir taşıma kesesi vardı. Havayı koklayarak daha da yaklaştı. Maya sabırla ve kıpırdamadan dizlerinin üstüne çöktü. "Neredeyse bir ev kedisi boyunda!" diye fısıldadı. Yavrunun iri kara gözleri onu izliyordu. Küçük yuvarlak kulakları seğirdi. "Bakımına yardım edebilir miyim?" diye sordu Maya. Dot gülümsedi. "Tam sana göre bir işim var."

Korucu Dot, Maya'ya ziyaretçi merkezinin yanındaki boş pano sırasını gösterdi. "Bunlar insanlara valabilleri nasıl kurtardığımızı ve onlara nasıl baktığımızı öğretecek," diye açıkladı Dot. "Bunları hazırlamaya yardım etmek ister misin?" Maya hevesle başını salladı, kıvrık siyah saç topuzları sallandı. "Evet, lütfen! Ama valabi bakımı hakkında henüz pek bir şey bilmiyorum." "İşte bu yüzden birlikte öğreneceğiz," dedi Dot.

Önce Dot, Maya'ya beslenmeyi öğretti. "Yavrular özel süte ihtiyaç duyar, ılık ve tam kıvamında olmalı," dedi bir biberon göstererek. "Çok sıcak ya da çok soğuk midelerine zarar verebilir." Maya biberonu doğru açıyla tutmayı denedi. "Yavaş ve istikrarlı," diye hatırlattı Dot. Maya pano için dikkatlice bir biberon resmi çizdi. "Beslenmenin bu kadar hassas olduğunu bilmiyordum!" dedi.

Sırada nazik dokunma vardı. Korucu Dot yumuşak eldivenler giydi ve Maya'ya yavrunun sırtını ve kuyruğunu nasıl destekleyeceğini gösterdi. "Her zaman sakın ve sessiz ol," dedi Dot. Küçük valabi onun ellerinde gevşedi, sallanan duruşu sağlamlaştı. Maya Dot'un yardımıyla denedi. Onun sıcak kahverengi elleri de sabit duruyordu. "Sana güveniyor," dedi Dot. Maya'nın yüzü, ön dişlerinin arasındaki boşluk görünerek aydınlandı.

Sonra Dot rehabilitasyonu anlattı. "Rehabilitasyon, hayvanların doğaya dönebilecek kadar güçlenmesine yardım etmek demektir," dedi. Egzersizler ve kontrollerden oluşan bir çizelgeye baktılar. "Her şeyi kaydederiz—yiyeceği, kilosunu ve yavrunun nasıl hareket ettiğini." Maya panoya renkli çıkartmalar ekledi. "Yani yaban hayatına bakmak gerçek bilgi ve beceri gerektiriyor," dedi düşünceli bir tavırla. Dot başını salladı. "Aynen öyle."

Maya bütün sabah panolar üzerinde çalıştı. Yavrunun mavi taşıma kesesindeki fotoğraflarını yapıştırdı. Basit bilgiler yazdı: "Valabiller sessiz alanlara ihtiyaç duyar." "Yavaş besleyin." "Nazikçe dokunun." Çalışırken yeşil spor ayakkabıları mutlulukla tıkırdıyordu. Diğer ziyaretçiler durup izledi. "Ne yapıyorsun?" diye sordu bir çocuk. "İnsanlara valabi kurtarma hakkında bilgi vermek için panolar!" dedi Maya gururla.

Öğle yemeğinde Maya, Korucu Dot ile oturdu ve sandviçini paylaştı. "Eskiden hayvanlara yardım etmenin sadece nazik olmak demek olduğunu sanırdım," dedi Maya. "Ama aynı zamanda doğru yolu bilmek demek." Dot gülümsedi. "Naziklik başlatır. Bilgi onları güvende tutar." Küçük valabi yanlarına hoplayıp Maya'nın ayakkabısını kokladı. Maya kıkırdadı. "Sanırım benden hoşlandı!" Dot göz kırptı. "Sakin sesinden hoşlandı."

Maya son panoyu tamamladı. Panoda yavrunun yolculuğu görünüyordu: kurtarma, bakım ve doğaya salma. Kendi kırmızı sırt çantası ve yaprak desenli tişörtüyle yardım ederken çizilmiş bir resmini ekledi. "Artık ziyaretçiler valabilere bakmanın ne kadar emek istediğini anlayacak," dedi. Dot panoyu gururla astı. "Onlara iyi öğrettin, Maya." Maya'nın yuvarlak yüzü gururla parladı.

O öğleden sonra bir aile panoların önünde durdu. Maya bir kızın, "Valabi neden mavi bir kese taşıyor?" diye sorduğunu duydu. Maya öne çıktı. "Bu, yavruyu bir annenin kesesi gibi güvende ve sıcak tutan bir taşıma kesesi," diye açıkladı. "Ve doğaya dönebilsin diye ona özel süt veriyoruz ve nazikçe dokunuyoruz." Aile etkilenmiş bir halde dinledi. Dot, Maya'ya başparmağıyla onay işareti yaptı.

Korucu Dot kısa bir ziyaret için küçük valabiyi dışarı çıkardı. Uzun kuyruğu yerde sürünerek Maya'nın ayaklarının etrafında hopladı. "Çok şey öğrendin," dedi Dot. "Başkalarına öğreterek bu yavrunun kurtarılmasına yardım ettin." Maya yumuşak tüylerini nazikçe okşadı. "Büyüyünce yaban hayatı bakıcısı olmak istiyorum," dedi. "O zaman çok bilgiye ve beceriye ihtiyacın olacak," dedi Dot. "Ve sen zaten yoldasın."

Güneş batmaya başlarken Maya, Dot'a besleme biberonlarını temizlemesinde ve bölmeyi toparlamasında yardım etti. "Unutma," dedi Dot, "yabani hayvanlar evcil hayvan değildir. Uzman bakıma ihtiyaçları vardır." Maya başını salladı. "Okulda herkese öğrendiklerimi anlatacağım." Kırmızı sırt çantasına koruma merkeziyle ilgili bir broşür koydu. "Bana öğrettiğin için teşekkürler, Korucu Dot." Dot ona sarıldı. "Yardım ettiğin için teşekkürler."

Eve dönen otobüste Maya küçük valabiyi düşündü. İri kara gözlerini ve sallanan hoplayışını hatırladı. Dot'un sakin sesini ve sabit ellerini hatırladı. "Yaban hayatı bakımı büyük bir iş," dedi kendi kendine. "Ama bildiklerimi paylaşarak başlayabilirim." Bir defter çıkardı ve paylaşmak için valabi bilgilerinden oluşan bir liste yazmaya başladı.

Ertesi gün okulda Maya sınıfının önünde durdu. Yavrunun ve mavi taşıma kesesinin çizimlerini havaya kaldırdı. "Valabiller özel süte, nazık dokunmaya ve sessiz alanlara ihtiyaç duyar," dedi. "Ve doğaya dönebilmeleri için uzman bakıcılara ihtiyaçları var." Sınıf arkadaşları sorular sordu ve Maya kendinden emin bir şekilde yanıtladı. Öğretmeni gülümsedi. "Çok şey öğrenmişsin, Maya."

Maya, ön dişlerinin arasındaki boşluk görünerek gülümsedi. Kendini gururlu ve mutlu hissetti. Panolar yaparak ve bildiklerini paylaşarak koruma merkezine yardım etmişti. Yaban hayatına bakmanın gerçek uzmanlık gerektirdiğini öğrenmişti. Ve bunun sadece bir başlangıç olduğunu biliyordu. "Belki bir gün," diye düşündü, "ben de korucu olurum ve başkalarına valabilere nasıl bakılacağını öğretilirim."